Dissertatio inauguralis medica de tympanitide ... / exponit Josephus de Flüe.

Contributors

Flüe, Josef de. Universität Wien. Royal College of Surgeons of England

Publication/Creation

Viennae: Typis Christiani Friderici Wappler, 1783.

Persistent URL

https://wellcomecollection.org/works/vn4fvhs4

Provider

Royal College of Surgeons

License and attribution

This material has been provided by This material has been provided by The Royal College of Surgeons of England. The original may be consulted at The Royal College of Surgeons of England. where the originals may be consulted. This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection 183 Euston Road London NW1 2BE UK T +44 (0)20 7611 8722 E library@wellcomecollection.org https://wellcomecollection.org

DISSERTATIO

INAUGURALIS MEDICA

DE

TYMPANITIDE,

ANNUENTE INCLYTA

FACULTATE MEDICA

IN

ANTIQUISSIMA AC CELEBERRIMA UNIVERSITATE

VINDOBONENSI

PRO

DOCTORATUS LAUREA
PUBLICÆ DISPUTATIONI
EXPONIT

JOSEPHUS DE FLUE, HELVETO- SUBSYLVANUS.

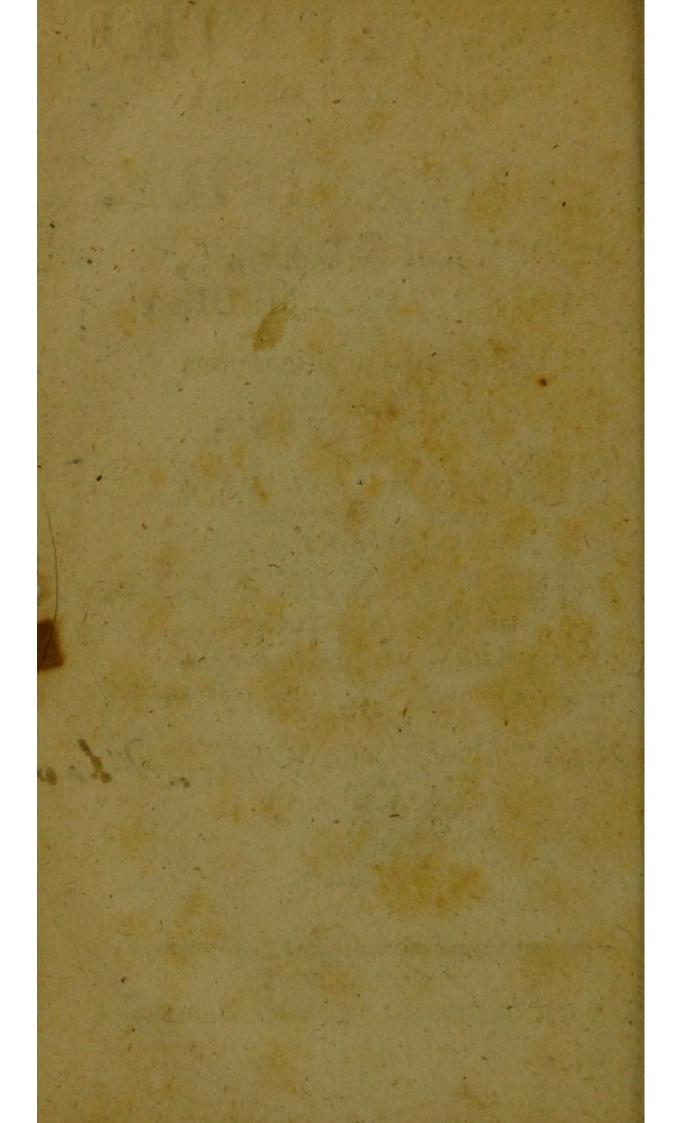
Disputabitur in Universitatis Palatio

Hora die Mensis An. MDCCLXXXIII.

D'han

VIENNÆ,
TYPIS CHRISTIANI FRIDERICI WAPPLER.

REVERENDISSIMO

AC

PERILLUSTRI DOMINO DOMINO

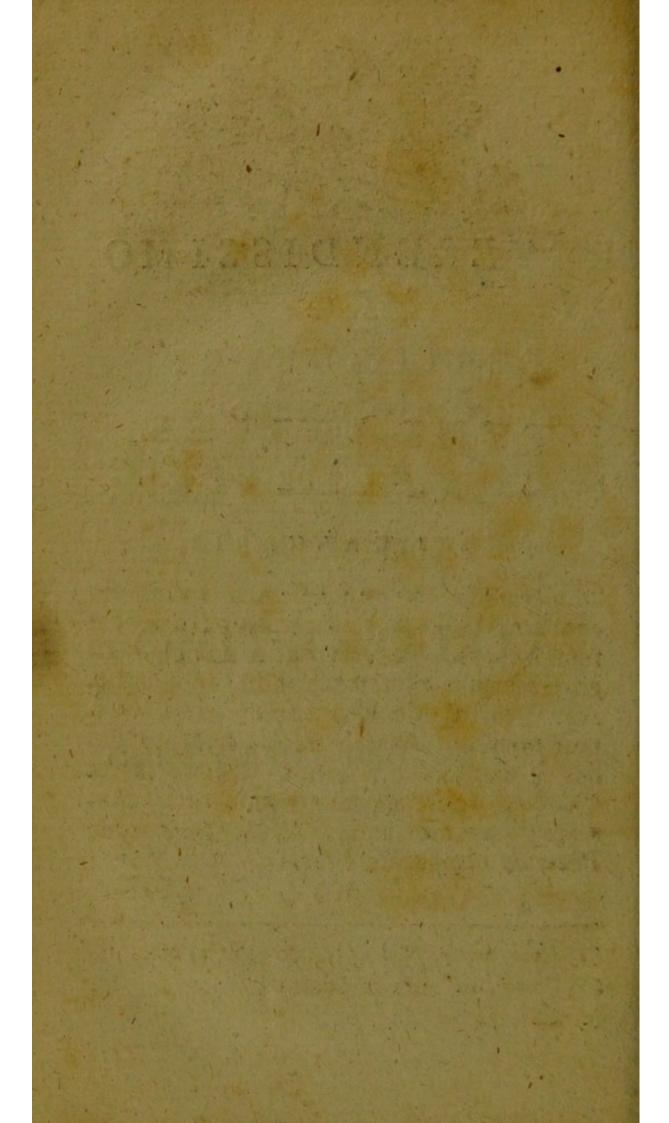
NICOLAO DE FLUE

AUREI CALCARIS
EQUITIETC.

PATRUO OPTIMO

DE

ME STUDIISQUE MEIS MERITISSIMO

TYMPANITES.

DEFINITIO.

Tympanites est intumescentia totius abdominis, levis & elastica, ad pulsationem sonum edens. Sat improprio nomine vulgo Germanis Windwassersucht appellatur. Apud varios Medicos autem varia obtinuit nomina: Hippocrati (a) hydrops siccus & slatulentus vocatur. Galeno (b) & Tralliano (c) tympania nominatur. Sennerto tympanita audit. Frommanno apud Bonetum tympanias dicitur.

briefer W. pom ; A 3, 7. DIF.

⁽a) Coac. præn. Nro. 458. & aph. 4. Nro. 11.

⁽b) Comm. de vidu in acutis.

⁽c) Libr. 3.

DIFFERENTIA.

Differt a meteorismo, quod in hoc adsit intumescentia elastica præcordiorum, non totius abdominis, uti in tympanitide. Sauvages (a) etiam in eo distinguit, quod meteorismus sit ægritudo acutissima, & sæpe accidens aliorum morborum; tympanites vero licet doloribus colicis initio saltem stipetur, morbus sit chronicus.

Differt a colica flatulenta, in hac enim volumen totius abdominis minime est adauctum; & morbus est acutissimus

in paroxysmo. Sauvages (b).

Differt ab ascite; Imo quod in tympanitide ad pulsationem sonus instar tympanitide ad pulsationem sonus instar tympanitide audiatur, qui in ascite non auditur.

2do in tympanitide constanter prominet abdomen versus umbilicum in quocunque ægri situ; quod in ascite non obtinet.

3tio in tympanitide æger ad stateram levis est, cum e contra in ascite ægri ob collectam aquam pondus insigne habeant.

Van Swieten (c).

SE:

* Lumone minori sviel. pi 72.

Xilem attomen ad le lere megto compresame ibid.

⁽a) Nos. meth. T. 2. p. 514.

⁽b) ibidem.

⁽c) Comm. in Herm. Boerh. aph. T. 4. p. 172.

SEDES.

Communis olim fuit opinio tympanitidem adesse, dum aër in cavo abdominis hæreret; ut videre est apud Aretæum, aliosque veteres auctores, inter quos folus Duretus sedem mali non abdominis, sed intestinorum ac ventriculi cavum, fere semper esse statuit. Apud Schenckium. Bonetum, Mangetum, aliosque casuum anatomicorum collectores fedes hujus mali potissimum in cavo ventriculi & intestinorum fuit reperta. Tympanitidem ortam ab aëre in cavo abdominis hærente in dubium revocat Cel. Littre (a); cujus sententiam omnino probat Cel. de Haen (b). Verum non videtur omnino negari polle, quod tympanites quandoque in cavo abdominis inventus fuerit. Hoc enim revera contigiffe legitur apud Heisterum (c), apud Cel. Combalusier (d), & apud alios. tympanitidem abdominalem rarum morbum testatur longa doctus experientia Heisterus. Licet Cel. Lieutaud (e) moneat non raro aërem in cavo abdominis repe-A 4 TITI.

⁽a) Mem. de L'acad. R. des scien. 1713. Inveleu il

⁽b) Rat. med. part. 2. p. 65. & feq. p. 73 Ly - 64

⁽c) Med. chirurg. und. anat. Wahrnem p. 28. find

⁽d) Pneumato - patholog. p. 33.

⁽e) Precis de med. pratiq. p. 362.

riri, sed ordinario simul in intestinis deprehendi. Unicum casum vidit idem auctor (a) in quo aër in solo abdominis cavo continebatur, & intestina aëre non distenta videbantur.

DIVISIO.

Perpensis iis, quæ nunc de sede materiei tympanitidis dicta suerunt, patet non adeo inepte ratione sedis dividi posse in tympanitidem intessinalem & abdominalem. Hæc ab illa distinguitur in eo, quod in eadem sonitus sit evidentior, quam in intestinali; tumor æquabilior ad attactum perceptus; emissio slatuum rarior, ægrumque minus levans; dolores abdominis in hac specie magis ad exteriora referuntur; alvus minus pertinaciter clausa; cum actio intestinorum hic non ita lædatur, uti in priore specie. Iniet. p. 178.

Sed præter hasce duas species datur & alia, quæ ab emphysemate intestinorum cæterorumque abdominis viscerum dependere putatur. Vera in intestinis humanis emphysemata observavit Cl. Duvernoy (b). Hæc species apud Cel. Combalusier (c)

Tym-

⁽a) Ibid.

⁽⁶⁾ Act. acad. Petrop. T. 5. p. 213.

⁽c) Pneumatopath. Nro. 122. & 152.

Tympanites enterophysodes audit. Dignoscitur ex inæquali tumore abdominis aliunde tympanitici; maxime vero ex conjunctis plerumque pneumatocele, pneu-

matomphalo (a).

Insuper ratione sedis alia adhuc tympanitidis species ab observatoribus notata legitur: videlicet si ab aëre in utero contento oriatur constans, permanensque tumor levis, elasticus, uteri siguram & sedem referens in mulierum hypogastrio. Hæc species diversa etiam a Medicis obtinuit nomina: Physometra a Sauvagio (b); Tympanites uteri ab Astrucio (c); instatio uteri a Sennerto nominatur. Hanc speciem in siccam & bumidam dispescunt; prout vel aër solus, vel cum aqua in utero contentus eundem in tumorem elevat. Inclusiv prisa 153. Ip. 172.

Inter hasce tympanitidis species solummodo de tympanitide intestinali, utpote omnium frequentissima, hic præcipue sermo erit; alias utpote minus frequentes ob brevitatem, quam tempus & circumstantiæ me observare jubent, hic leviter

folum attingere debui.

A 5

SYMP-

⁽a) Nof. meth. T. 2. p. 516.

⁽b) Ibid. p. 512.

⁽c) De morb, uteri L, 2. c. 9.

SYMPTOMATA.

Imo. Incipit plerumque a borborygmis, qui ab aère a quacunque causa in intestinis extricato, & subito, post solutum spasmum, locum mutante oriuntur.

qui in initio plerumque ad umbilicum, deinde ad totum abdominis ambitum referuntur. Hi dolores a distentis ab aëre contento intestinis plerumque initio tenuibus dependent; malo autem progrediente intestina crassa similiter afficiuntur. Ast malo provecto extensis jam valide intestinis, nec amplius se contrahere valentibus dolor cessat, paralyticis jam redditis sibris muscularibus intestinorum.

3tio. His accedit dolor lumborum; si enim valde intumuerint intestina, mesenterium necessario distrahitur; si in tenuibus intestinis malum hæserit, mesocolon vero, si in crassis: verum & mesenterium & mesocolon, uti ex anatomicis notum est, lumbis annectuntur; unde ab horum distractione dolor ad lumbos refertur. Hinc bene notavit Hippocrates (a) quibus tormina & circa umbilicum labores, lumborum dolor, qui neque medicamento purgante, neque alias solvitur, in hydropem

⁽⁴⁾ Aph. 2. fect, 4. charter T. 2. p. 138.

pem siccum sirmatur. Et alibi (a) dolor supra umbilicum, & lumborum dolor, si medicamentis non solvantur, in hydropem siccum desinunt. In lumborum 174

4to. Tumor utricularis totius abdominis renitens, ad sensum levis, constanter sursum, & versus umbilicum prominens, percussione facta tinniens, pressus mox se attollens, ructu, borborygmis, & contumaci ut plurimum ventris adstrictione stipatus, a flatibus oriundus. Ita definivit tympanitidem Cel. Combalusier (b) & hæc definitio apprime convenit tympanitidi intestinali; in qua specie abdomen haud æquabiliter extenditur, utpote eminentiis pluribus, iisdemque globofis & oblongis inæquale, uti legitur in historia sexennis pueri apud Cl. de Haen (c). Sectio cadaveris ejusdem pueri demonstravit hanc inæqualitatem dependere ab expansis intestinis hinc plus, illine minus dilatatis & impletis. Aëris enim immenia copia & multum durarum fæcum, eadem explebant. (d). Tumor hic quandoque in magnam molem affurgit, deinde absque ulla eva-

⁽a) Coac- præn. Nro. 305. charter T. 8. p. 869.

⁽b) Pneumatopath. p. 23.

⁽c) Rat. med. T. 4, c. 3, p. 60,

⁽d) 1bid. p. 61.

evacuatione facta gradatim subsidet, ita tamen ut nunquam penitus detumescat, uti notatum legitur in historia puellæ 22. annorum (a); idem quoque legitur in historia pueri sexennis supra citata ex Cel. de Haen.

notatur in historiis pueri & puellæ mox citatis, & in definitione Cl. Combaluser superius allegata legitur. Alvus autem ut plurimum inhoc morbo adstricta manet, cum intestina ab aere distendente distracta aut ita debilitentur, ut functiones suas exercere amplius nequeant, aut paralytica plane reddantur. Hanc ob rationem collectæ, retentæ, induratæ sæces, tactum exhibent, quasi pilas protuberantes variis in locis, præcipue in utroque abdominis latere (b). Tumores illi cum tumoribus schirrosis glandularum abdominalium minime sunt consundendi.

6to. Urina in malo provesto parca; distenta enim & inslata multum intestina comprimunt renes & ureteres, ita ut secretio & excretio urinæ turbetur.

7mo. Difficilis respiratio, dum nempe 12, immaniter distento abdomine cavum thoarcis arctatur, uti in sexennis pueri paulo

an-

⁽a) Med. essays T. 1. Nro. 31. p. 296.

⁽b) Med. essays loc, supra cit.

ante memorati casu contigit, idem notavit etiam Hippocrates (a) dicens: orthopnæam facit hydrops siccus. Intelen iv. p. m. 174.

CAUSÆ.

Imo. Proxima.

Est vis contractilis intestinorum ita imminuta, ut aëri in iisdem expanso cedere debeant, sicque magis magisque dilatari. Si enim ita perierit vis contractilis intestinorum, ut plane sit iners; si continuo a prava diæta intestina distendantur, distentaque maneant; erit demum ex proegumena proxima nata, nempe ipsa tympanites (b) Cl. de Haen.

2do. Remotæ.

A. PROEGUMENA.

Consistit in imminuta vi contractili intestinorum; aër in tubo alimentari contentus nitens distrahere intestina, dum rarescit, & vis contractilis intestinorum, quæ dilatationi huic resistit, tanquam binæ po-

⁽a) Nro. 424. Charter T. 8. p. 877.

⁽b) Rat, med. T. 4. c. 3. p. 65.

potentiæ sibi invicem oppositæ a Cel. Littre (a) fuerunt consideratæ. In sanitate vis contractilis intestinorum prævalet. Si vero a quacunque caufa debilitetur vis, qua intestina contrahuntur, cedent aëri se expandenti, sicque poterit nasci tympanites. Unde post morbos longos debilitatis solidis corporis partibus sequi solet; hinc viri hypochondriaci & fæminæ hystericæ; nephritici & podagrici; ii, qui alvo fegni laborant, & quorum fanguineæ evacuationes suppresse sunt, maxime flatulentiis & tympanitidi, quarum hæc ultimus gradus est, sunt obnoxii (b).

B. PROCATARCTICE.

Frequentiores funt Imo. Ingesta cruda, flatulenta. Demonstravit Cel. Hales (c) aërem inhærere corporibus, & notabilem satis partem molis eorundem constituere; eundemque aërem denuo inde feparari, quando partium inter se nexus per ignem, fermentationem, putredinem, effervescentiam, aliasue causas tollitur vel minuitur: monstravit pariter aërem,

⁽a) Mem. de L'acad. R. des scien. 1713. swiet 1749 (b) Lieutaud precis de med. pratiq. p. 369.

⁽c) Vegetable statick. Chap. 6- p. 309.

#1988分件

separatum a corporibus, elasticum reddi, atque denuo ab aliis corporibus reforptum elasticitate privari. Observavit etiam, vapores aqueos elasticitatem minuere, sive ex pura aqua nati sint, sive ex animalium corporibus exhalent. Si jam consideratur digestionis tempore resolvi alimenta; quædam ex illis in fermentationem, alia in putredinem vergere; necessario sequitur aëris separatio ab ingestis; qui nisi iterum resorbeatur, & privetur sie elasticitate per vapores calidos, ex arteriis ultimis in cava ventriculi & intestinorum exhalantes, distendet hæc viscera, & quidem tanto magis, quanto plus aëris ingesta continebunt, & quanto hæc viscera minus firma erunt, adeoque expansioni aëris minus refistere poterunt.

2do. Spasmi hysterici. Acre irritans intestinum sic potest stringere intestini locum, cui applicatur, ut nihil transire possit; quod dum in pluribus locis simul sit; interceptus aër expanditur, & intestini cavum dilatat quam maxime. Idem in hystericis & hypochondriacis ab animi assectibus sieri, omnibus notum est. Ast si similes cause vel validissimæ suerint, vel frequenter repetitæ, aut diuturnæ, perit vis contractilis intestinorum, vel saltem adeo debilis sit, ut aëris rarefactio semper prævaleat, & tunc tympa-

nites adest, qui Tympanites spasmodicus

audit (a).

3tio. Defectus bilis. Boerbaave (b) post veteres docuerat ex defectu bilis in întestina delatæ facile tympanitidem nasci; idem observatione confirmavit Cel. de Haen (c). Bile enim deficiente, intestinis deest necessarius, quo & agant, & se exonerent, ffimulus. Ergo expanduntur; & perseverante, aut continuo repetente, eadem expansione, fibræ eorum demum fere paralyticæ fiunt, nec nisi duplicata vi respirationis, aut validorum purgantium stimulo, commoventur ad evacuationem. Evacuata autem hæc intestina vix conciduut, quum vi contractili amilfa, mox aëre extendantur, fæcibus dein tempore accumulatis, immanius turgeant, atque ita ad exonerandum sese, vi indigeant validiore, quam antea. Hinc patet, quare non raro icterum tympanitis excipiat.

4to. Febres intermittentes male curatæ. Casum sexagenariæ hystericæ per hydragoga & kinkinam sanatæ, cui postea tympanites supervenit, refert Cel. Sau-

va-

⁽a) Pomme essay sur les vapeurs obs. 14. 15.

⁽b) Iustit. med. S. 817.

⁽c) Rat. med. T. 4. c. 3.

vages (a). Alius alibi (b) legitur casus puellæ post sebrim tertianam male tractatam Tympanitidis morbo affectæ. Forte ob natas a mala medela hepatis obstructiones, indeque natum in intestinis bilis defectum.

sto. Iteratie colica & ileus. Observationem tympanitidis post ileum natæ resert Cel. de Haen (c). Nec captu difficile, quare post ileum sequatur tympanitis. In ileo enim cum alvus diu pertinaciterque clausa maneat, intestina ita distenduntur, ut, debilitata vi contractili, aëri in intestinis expanso cedere debeant, sicque tympanitidem exhibere. Colicæ iteratæ ob spasmos concomitantes, diu durantes, aut sæpe repetitos, tympanitidem excitare possunt. Vide supra Nro. 2.

6to. Inflammatio intestinorum. In corum enim inflammatione, pars intestini, quæ loco inflammato altior est, immaniter distenditur, inflatur, dilaceratur, cum dolore acutissimo: verum nimia distractio rupturæ proxima pro effectu fuo relinquit debilitatem nimiam. Imo dolor ingens diuturnus, & quidquid distrahendo aut di-

⁽a) Nos. meth. T. 2. p. 517.

⁽b) Med. essays loc. supra citat.

⁽c) Rat. med. T. 2. p. 517. T. 4 Post of

38 H#

distorquendo nervos lædere potest, paralysin inducere valet (a). Inducta autem per nimiam distractionem aut nimia debilitate, aut paralysi intestinorum, eorundem actio muscularis ita enervabitur, ut vim aëris sese expandentis cærcere nequeat.

7mo. Vermes. Unde oritur tympanites Cel. de Meyserey (b); estque ille, qui sebres verminosas sæpius comitatur, aut qui a vermibus sovetur. Distinguitur hæc species ab aliis per signa vermium.

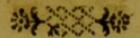
DIAGNOSIS. W. p.8.

Hanc determinat 1mo Causæ prægressæ tympanitidi presertim essiciendæ idoneæ. 2do Symptomata soli tympanitidi propria. Quamvis omnia symptomata superius enumerata suam conferant symbolam ad sormandam diagnosim, præcipua tamen, notante Ill. van Swieten (c), sunt hæc bina: si abdomen percussum instartympani resonet, & si æger ad stateram levis sit.

⁽a) H. Boerh. aph. 1060.

⁽b) T. 3. Nro. 592.

⁽c) T. 4. p. 172.

PROGNOSIS.

bus. Unde Aetius dixit: est autem tympanites omnino periculosus, minus eo ascites: adhibetur enim in eo pertusio sive punctio, quam graci paracentesin appellant, es reliquis quoque remediis promptius, quam ille, obedit. Cel. Lieutaud (a) declarat tympanitidem morbum semper formidandum, quandoque longissimum, & ad remedia aque rebellem ac asciten. Curatu semper difficilem morbum esse notant Van Swieten & Sauvages.

vorum mesentericorum & mesocolicorum paralysis sit irreparabilis; etenim in hoc casu, licet omnis aër ac sæculenta materies expulsa fuerit, causa tamen assiduo renascens, dat, cum hac perseverante prægumena, semper novam causam proximam. Ita Cel. de Haen (b). Absolute incurabilem tympanitidem amisso ab enormi dilatatione intestinorum tono pronun-

ciat Cel. Lieutaud (c). Hinc

B 2

3tio.

⁽a) Precis de med. pratiq. p. 361.

⁽b) Rat. med. T. 4. c. 3. p. 66.

⁽c) Loc. supra eit.

3tio, In tympanitide jam adulta si nulli flatus exeant, nulli borborygmi audiantur, malum est. Horum enim absentia denotat paralyticas jam esle redditas fibras musculares intestinorum, vel saltem per morbum sic mutatas, ut functionibus fuis exercendis fint impares. Pro bono autem omine habetur, fi borborygmos percipiat æger, cum fignum dent intestina recuperaffe, vel nondum penitus faltem amisisse vim se contrahendi; unde postea copiosissimi slatus expelluntur, & tunc fubfidet abdomen satis subito, licet quandoque postea intumescat denuo, donec tandem idoneis remediis adhibitis, intestina debitum robur acquirant, non amplius redeunte abdominis tumore: quemadmodum contigit puellæ post febrim tertianam male curatam tympanite correptæ (a): huic datis purgantibus fæces eliminabantur; sed vix aliquid flatulenti; & parum mutabatur abdominis tumor: varia tentabantur remedia externa, & interna, fedvix ullo cum fuccessu: alvus semper erat stricta, flatus nulli exibant. Tandem inceperunt murmura & borborygmi in abdomine; aliquid fanguinis exivit ano; antea enim hæmorrhoidum fluxum paffa fuerat; postea per biduum slatus sursum &

⁽a) Med. essays T. 1. Nro. 31. p. 296.

deorsum tanta cum vi exibant, ut nemo agrorum in eodem nosocomio decumbentium tolerare potuerit; abdomen detumescebat, & reddebatur mollius; pergebat flatuum explosio, & quamvis tumor abdominis subinde rediret, datis corroborantibus adeo convaluit, ut duris laboribus ferendis par esset, & integra postea maneret sanitas; licet plerumque nudis incederet pedibus, validos labores persiceret, nec exquisito victu uteretur.

4to. Conjunctus cum ascite tympanites malus. Aræteus (a) omnes hydropes malos pronunciavit; sed longe pejorem illorum permistionem dixit. Hac conjunctione difficiliorem tympanitidis curam reddi notavit etiam Cel. Lieutaud (b). Et non fine ratione; etenim fi tympanites afciti jungatur, vel erit tympanites abdominalis ab aere ex putrescentibus aquis extricato & abdomen distendente, cujus figna alibi dicta funt; vel erit tympanites intestinalis ortus a debilitatis intestinis per longam macerationem aquis cavo abdominali contentis. Jam qualiscunque fuerit species tristem semper prognosim facere debebit prudens medicus.

mielen 10-128. B 3 5to.

⁽a) De causis & signis morb. diut. 1. 2. c. 1.
p. 49.

⁽b) recis de med. pratiq. p. 361.

5to. In bydropicis siccis urinæ stillicidia mala. Malæ etiam urinæ parva sedimenta babentes Hippocrates (a): hæc
enim designant ventriculum & intestina
inslata sic comprimere renes & ureteres,
ut secretio & excretio urinæ turbetur.
Sed & ab eadem causa, si tympanites diu
durat, certo huic jungitur ascites notante
Cel. Lieutaud (b).

turgente, ab intestino a vermibus persorato, a gangræna intestinorum, lethalis ab omnibus pronunciatur. Inteles lecipa

CURA.

INDICATIONES,

Sunt Imo si ob atroces a distractione dolores orta fuerit, aut immineat, inflammatio intestinorum, hanc imminentem præcavere, aut jam præsentem tollere.

2do. Si alvus, ut plerumque contingere in hoc morbo folet, fuerit constipata; indicatio est eandem reserare. Hisce duabus indicationibus cura pallians absolvitur.

3tio.

⁽a) Nro. 453. charter T. 8. p. \$69.

⁽b) Loc. supra cit.

3tio. Indicatio est collecti in cavo intestinali aëris elasticitatem destruere, & demum huic quemdam exitum parare.

4ta. Deinde indicatio est debilitata

a distensione intestina roborare.

fectionem, quam in initio, ob dolores, calorem, tensionem, instituendam esse sauvages (a). Prosunt quoque in eundem scopum emollientia ore assumpta, & ano forma clysmatis injecta. Notavit etiam Ill. Van Swieten (b), quod sanguinis missio sepe usum habeat, ut nata jam instammatio in distentis slatu partibus, vel vicinis ab iisdem compressis, tollatur, vel caveatur sutura. Ast largam subitamque venæ sectionem eo solo scopo sactam, ut spasmi in initio hujus morbi præsentes tollantur, reprobat; cum ab hac sola causa convulsio nasci possit (c).

Secunda indicatio erat alvum Constipatam reserare. Hoc autem obtinetur, dum morbus recens est clysmatis laxantibus; & purgantibus mitioribus: qualia sunt manna tamarindi, oleum amygdalarum, & similia. Sauvages monet cavendum hic esse a catharticis, nisi mitiora

fint.

⁽a) Nos. meth. T. 2. p. 514.

⁽b) Comm. in Boerh. aph. T. 2. p. 243.

⁽c) Ibidem.

fint. Cel. Hofmannus etiam suspectum habuit acriorum purgantium stimulum; Laudat enim pilulas purgantes cum anodynis maritatas, dum fimul ventrem camphora oleo amygdalarum foluta inungi jubet. Vera quidem hæc funt, si morbus recens sit, metusque inflammationis & v dolores adfint, aut si non turgeat tota intestinorum series, sed hinc inde constricta fint intestina; a validioribus enim catharticis non fine ratione metuitur tunc major constrictio in locis intestini coarctatis. Ast inveterascente morbo, & calore, spasmo, dolore imminutis, tunc cathartica fortiora, resolventia, ac tonica tutius agunt. Cel. Sauvages. In eodem casu ad alvum reserandam conveniunt etiam enemata irritantia, usque ad fortissimum; imo ipse sumus tabaci, quem etiam incassum adhibuit Cel. de Haen (a) in viro tympanitico a triennio, gravi demum ileo affecto, qui intra triduum exspiravit. zime do do emoca anatom much

Tertia indicatio erat collecti in cavo intestinali aëris elasticitatem destruere, & demum huic quemdam exitum parare. Huic indicationi satisfit variis auxiliis tam externis, quam internis, inter auxilia interna, huic scopo inservientia, plurimas,

-usl au-

⁽a) Rat. med. T. 2. p. 65.

laudes meruit spiritus sulphuris per campanani, quem fortuitus casus practicus docuit infigniter in hoc morbo prodesse (a). Grembsius purgantibus hydragogis frustra tentaverat curare hunc morbum, postea fomentum ex urina pueri, & lapide prunellæ imperaverat, vix ullo modo sperans de sanatione morbi. Tandem petiit æger remedium, quo sitim intollerabilem lenire posset. Habebat Medicus præ manibus spiritum sulphnris per campanam, ejus portionem dedit instillandam aquæ fontanæ. Sitis non tantum fedata fuit inde, fed flatus copiosissimi eruperunt, venter detumuit, & integræ fanitati fuit restitutus. Demonstravit Cl. Hales (b) fulphuris vaporem absorbere potentissime aerem, sive ejus elasticitatem insigniter minuere; sed spiritus sulphuris per campanam nihil aliud est, quam vapor sulphuris condenfatus; ergo huic scopo satisfacere poterit. Si enim intestina nondum omnem suam vim perdiderunt; fimul ac aëris elasticitas hoc remedio minuitur, vis contractilis intestinorum prævalere incipit, & flatus expellit. Atque hoc contigisse videtur in casu memorato, dum spiritus sulphuris

⁽a) Combalusier Pneumatopath. p. 455.

⁽b) Vegetable Staticks Chap. 6. p. 226-

per campanam cum aqua copiosa suit ex-

Insuper ad expellendum in intestinis aërem contentum commendantur a Medicis remedia fic dicta carminativa, interne & externe, adhibenda: qualia funt chamomilla, melissa, mentha, anisum vulgare & stellatum, anethum, carvum, cuminum, coriandrum, fæniculum, & multa his fimilia, que ipsa in substantia, aut quorum præparata variis formis interne propinantur, & externe applicantur. Hæc & similia grata aromata videntur agere, fibras intestinorum leviter irritando, spasmos leniores excitando; siquis enim spiritum anisi, aliumve aromaticum, sumpserit, brevi ructum edet, licet antea nullos omnino flatus senserit; unde apparet leni irritatione hæc prodesse posse, ut facti jam spasmi solvantur, dum ab iisdem assumptis leniores, & illico fere evanidi spasmi excitantur. Viderat enim Ill. Van Swieten (a) in vivis animalibus dissectis, dum irritaret leniter intestina, spasmum fieri in loco irritato, vel aliquando in loco vicino: ubi, vero in alio loco fimilem irritatiunculam fecerat, vidit priorem spasmum cessare, & ipsi similem alio in loco nasci. Inter Carminativa non 1m- -

⁽a) Comm. in Boerh. aph. S. 650.

immerito primum locum obtinent acida mineralia dulcificata; verum neque hæc, neque alia funt exhibenda, nisi absente omni inslammationis metu, evacuatisque

apto remedio intestinis.

Adhibitis incassum laudatis nunc remediis, aquam, glacie aut nive frigidilli-mam redditam, abdomini applicuerunt Medici, & simul potandam dederunt selicissimo cum effectu. Hippocrates (a) triginta urceos aquæ frigidæ effundi justit supra corpus mulieris robustæ, quæ a fumpto medicamine ventre intumuerat cum dolore, dyspnæa, animi consternatione; huic ex aqua frigida nec dolor, nec dyspnœa remiserant; quinquies mortua visa est, hac affusione frigidæ sublevata fuit, bilem copiosam dein dejecit, & vixit. Sexagenariæ hystericæ a quartana per hydragoga. & kinkinam fanatæ fupervenit tympanites cum dolore. Fotus frigidi, aqua nive frigefacta, serum lactis, clysmata ex oleo, dein diarrhæa biliosa, flatus multos emittens, abdominis tumorem & dolores fustulere; lac afininum curam absolvit. Sauvages (b). D. Rast fomento ex aqua frigida, dein vero gelida, duos tympaniticos Lugduni fanatos

⁽a) L. 5. epid. obs. 18.

⁽b) Nos. meth. T. 2. p. 517.

vidit. Præmiss frustra nunc laudatis remediis, momente Sauvagesio (a), mire convenit intus aqua gelida; imo frustula glaciei sunt voranda ad condensandum slatum. Certe frigus tale subitum stringit partes solidas, & simul minuit slatuosæ materiæ expansionem, sicque volumen aëris distendentis minuendo, & intestinis robur addendo, prodesse potest. Simul ac autem abdomen subsidere incipit, sasciis circumductis sirmandum esse suade sudet sirmandum esse suade ventriculus & intestina dilatari denuo possint, sed resistant rarefactis vaporibus, qui per illorum cava oberrant.

Veteres in illa opinione fuerunt, cucurbitas ex profundo corporis aërem extrahere: si enim de cucurbita habet Celsus (c): ubi inhæsit, si concisa ante scalpello cutis est, sanguinem extrabit; si integra est, spiritum. Ergo ubi meteria, que intus est, lædit, illo modo: ubi instatio, boc imponi solet. Galenus (d) jam monuerat per cucurbitas illico dolores a slatulento spiritu ortos tolli, ac si incan-

ta-

⁽a) Ibidem.

⁽b) Comm. in Boerh. aph. T. 4. p. 276.

⁽c) Lib. 2, c, 11, p. 83.

⁽d) Lib. 12. meth. med. C. ult. charter T. 10.
p. 456.

tamento hoe fieret. Verum hunc effectum non præstant aërem ex abdomine extrahendo; sed videntur eundem præstare, dum humorum copiam & impetum in illum corporis locum, cui immediate adhærent, derivant, sicque a vicinis partibus avertunt; simul etiam nervi, per partem cucurbitæ suppositam dispersi, irritantur & dolent sæpe; atque ita solvi possunt

spasmi in aliis locis nati.

Si autem nullis remediis cedat tympanites, an punctura locum habet? fi tympanites abdominalis foret, cum ille plerumque putredinis soboles sit, facile apparet, tunc parum sperari posse. Levabitur forte æger a molesta tensione; sed, manente putrido somite, renascetur tympanites. Nec sasciæ hic quidquam juvare poterunt; si enim regeneretur elasticus aër in cavo abdominis, summas anxietates faciet, nec poterit ferri ab ægro abdominis compressio. Attamen si irritis omnibus auxiliis æger cruciatibus in ambitu abdominis torqueatur, qualem olim se vidisse meminit Sauvages (a), alias vegetus sit, nec putredinis in primis viis fint indicia, unicum solatium ex paracentesi exspectandum credit, hancque olim non adhibuisse illum pœnituit. Quippe m1-

⁽a) Nos. meth. T. 2. p. 516.

misera mulier, ad quam accersitus suerat, ita cruciabatur tympanitide, ut adhuc integris viribus, facie rubens, media atatis, mente constans, nullis remediis internis sublevata, eadem die, qua illam inviserat, fato functa sit.

Mortuus est quidam vir tympaniticus brevi post paracentesin, cujus rei testis suit Helmontius (a). Verum editus status immense putridus, & cadaver olebat, quod gangrænam viscerum arguebat, in quo casu paracentesin nihil prodesse supra dictum est, licet sorte bono cum essectu in casu Sauvagesii sieri posset; quin imo Cel. Lieutaud credit multos ægros periisse, qui hoc auxilio servari potuissent. Hæc dicta sint de paracentesi instituenda in tympanitide abdominali.

Si vero non in cavo abdominis, sed in ventriculo & intestinis, hæserit aër, non poterit punctura viam aëri sacere, nisi pertundantur hæc viscera. An autem hæc pertusio hic locum habere poterit? equidem Chirurgi intestinum, per parvum foramen, egrediens, aëre distentum, ita ut reponi non posset, acicula pertuderunt, ut collapsum resundere possent; neque aliquid metuendum videtur ab his vulnusculis; nam slatu exploso contrahetur in-

te-

⁽a) Cap. ignotus hydrops p. 416. ad Nro. 44.

testinum, & disparebunt tales aperturæ parvulæ, nihilque contentorum intestino per illas poterit egredi. Tales intestini puncturas se felici cum successu instituisse dicit Paræus (a). Verum hæc vulnuscula minima erant, & contracto postea intestino disparere debebant integre; quod certo non possumus sperare in tympanitide; quin majori acu opus est ad paracentesin abdominis, cum sæpe una cum aëre adelle soleat aliqua aquæ copia, & intestina, tamdiu aëre distenta, multum sæpe amiserint de vi sua contractili; adeoque metuendum foret, ne ex tympanitide intestinali, sequeretur abdominalis, & possent per foramen intestino factum in cavum abdomiminis delabi contenta intestinorum, quæ corrupta dein nova & immedicabilia mala producerent. Ex quibus apparet paracentesis inutilitas in tympanitide intestinali. Equidem Cel. Lieutaud credit etiam paracentesin tentari posse, si flatus in primis viis contineantur. Ast incertæ sane opus aleæ foret hoc tentare; sed ubi certa pernicies imminet, anceps remedium experiri licet, acerbo prognostico præmisso, ut famæ Medici consulatur. Eadem methodo, & iisdem cum cautelis, deberet tunc paracentesis institui, ac in ascite, Acus

⁽a) Lib. 10. Chap. 36. p. 156.

#\$ 8 8#

Acus triquetra tamen deberet esse minoris diametri, ut parvum vulnus tantum insligeretur intestino, ut eo certius & citius occluderetur.

Quarta indicatio erat debilitata intestina corroborare. Id autem obtinebitur remediis roborantibus stomachicis v.g. elixirio stomachico D. V., liquore viscerali, & similibus.

Quoniam tamen funt varietates hujus morbi, iu quibus prædominatur vel acidum, vel glutinosum, vel atonia, pro diversis hisce conditionibus diversa auxiliorum genera sunt prioribus addenda, quæ videsis apud Cel. Combalusier in Pneumato-pathologia Nro. 355.

actively inflictly, at in all

THESES.

T.

Tympanitis est intumescentia totius abdominis levis, elastica, ad pulsationem sonum edens.

II.

Sedes tympanitidis ut plurimum est in intestinis; rarius in cavo abdominis extra cavum intestinorum.

III.

Causa proegumena tympanitidis intestinalis est imminuta vis contractilis intestinorum, procatarctica est aer in intestinis contentus, eorundem vim con-

tractilem superans, utraque conjuncta causam proximam constituit.

IV.

Tympanitidi non raro jungitur ascites, qui ejus curam difficiliorem reddit.

V.

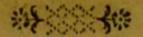
In tympanitide adulta, si nulli flatus exeant, nullique borborygmi audiantur, mala est prognosis.

VI.

Tympanitis, si adsit irreparabilis intestinorum paralysis, insanabilis est.

VII.

V. S. quam Hipp, tympanitidem solvere ait, non conve-

venit, nisi adsit præsens inflammatio, aut proxime futura metuatur.

VIII.

Larga subitaque v.s., quam quidam ad spasmos solvendos commendant, hic est repropanda.

IX.

Inter remedia aeris elasticitatem minuentia, flatusque pellentia, spiritus sulphuris per campanam primas laudes meretur.

X.

Carminantia sic dicta remedia spasmos in uno loco excitando, & alios alibi solvendo, status pellere videntur.

XI.

Paracentesis in tympanitide intestinali est remedium anceps, periculosum, & plerumque inutile.

XII.

Ast in tympanitide abdominali, nisi a putredine orta fuerit, aut intestinorum perforatione, locum quandoque habere poterit.

